

νε

τῶν τὸν ἀνάγκης ἀμάρτανόν, διο με τὰ
νόητα γίνεσθαι. διότι ἀλάθη τὸ ἐστίν ἢ τ

νη

θῶ δὴ κηροσύνῃ: σὺ μβασίς ὁ δὴ κη εἰ,
μνήμην θῶ πρέχεται ὡς πετῶ. θλί

νη

βουα καὶ ἀναλοπὶ τ' ἐπιλανθανο'
μνον τῶ θῶ: π. αὐ αὐχσιος πόνου
τρεῖς αὐσοι μνήμης διδασκαλος. κη

νη

λῆθη καθ' αὐτήν, ἔδε μὴ ἀνέχεσθαι
μιν. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἡμετέρων ἀμελειῶν

νη

καὶ ἀναλοπὶ ἀνκρατῶν: μὴ λέγε τί σοι
ἦσω ὅτι ἔθελε κη ὄρχε. διότι μνη

νη

μονίων παρελοπίσω τὸ φάλο μνον:
θ^ι μνημονίας ἄσθον ποιήσον. κη ὁ α

νη

μνημονίας ἀποκαλύπτει τήσοι. κη
ἔμὴ παρὰ δὲ ἀκείληθη τὴν ἐννοίαν:

νη

Ἡ γεαφὴ φησὶν ἄσθης κη ἀπώλετα φανε
ρεῖ παρὰ κη. ταῦτ' δὲ παρὶ κη δὴ αἰκῆς

νη

ἀπνοίας κη λήθης λέγει: ἄσθης γὰρ ἐστίν
ἀπνοία. ἀμφοτέρω γὰρ ἐστὶν ἀφανέσθαι.

ἀπώλε

ἀπώ

κη μ

σου τ

ναμ

σύν

ἀμε

ὄρ

γάρ

μηλέ

ἀδ

π

οιν

πολ

ου

ἔδε

ὄρ

πολ

ταμ

κη